

عنوان مقاله:

بازتاب ادبیات پایداری در اشعار مهرداد اوستا

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، تاریخ و تمدن (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

یداله شکری - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه سمنان

مریم بوربوری - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه سمنان

خلاصه مقاله:

ادبیات پایداری اگر چه پیشینه‌های طولانی دارد از یک جهت، اصطلاحی است که چندان از عمر آن نگذشته است و بهسروده هایی گفته میشود که درباره انقلاب اسلامی و دفاع مقدس سروده شده اند. واژه مقاومت و پایداری همواره باظلمستیزی همراه بوده و آن را به ذهن می آورد. گسترش ظلم و بیعدالتی و تشدید انگیزه دفاع از حقیقت در ایجاد و احیای آن موثر بوده است و ناگفته نماند که ادبیات پایداری منحصر به جغرافیای خاصی نمیشود. ادبیات زاییده ذهن و اندیشه شاعر از حوادث و رخدادهای اطراف اوست. شاعر با تجربه این حوادث و رخدادها با ذوق هنری و ادبی خود درزبانی ادبی قرار میدهد. بخش زیادی از آنچه در ادبیات بازتاب یافته، مقاومت شاعران درمقابل زورگویان ناحق و ظالمانیبوده که به حقوق ملی و انسانی محیط شاعر هجوم برده اند. مهرداد اوستا از آن دسته شاعرانی است که مقاومتش در برابرظلم و ارادتش به انقلاب اسلامی و دفاع مقدس در جای جای شعرش ناگفته پیداست. عشق به وطن، آزادیخواهی و پایداری در برابر ظلم از مهمترین جلوه های ادبیات پایداری در شعر وی است. این پژوهش برآن است که مولفه های پایداریموجود در شعر اوستا را مورد بررسی قرار دهد و به این پرسش که اوستا چه عملکردی نسبت به ادب پایداری داشته پاسخدهد. بررسیهای به عمل آمده حاکی از آن است مهرداد، امید وافر به آینده درخشان و بهبود اوضاع کشور داشته ومردم را به ایستادگی در برابر ظلم دعوت کرده و در این راه از نمادهای عصر مانند امام خمینی (ره) و امام زمان (عج) یاری طلبیده است. در پژوهش حاضر سعی برآن است با بهره گیری از دیوان «راما» مهرداد اوستا، به تبیین جلوه های ادبیات پایداری در شعر وی پرداخته شود و هنر این شاعر پایداری بر خوانندگان آشکار شود

کلمات کلیدی:

ادبیات پایداری، مقاومت، مهرداد اوستا، شعر انقلاب، مولفه های پایداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1560284>

